νάκλασι ἐστάθηκε ὁ ἐνταφιασμός του, εἰς τὸν ὁποῖον παρευρέθηκε ὅλος ὁ κλῆρος, πολυάριθμος λαὸς ἀπὸ τὴν πόλι καὶ ἀπὸ τὰ προάστεια, καὶ ἡ ἐγχώρια μουσική· δώδεκα νέοι αὐτοκάλεστοι, ἄλλοι ἐγκάρδιοι φίλοι του, ἄλλοι ἁπλῶς γνώριμοί του, ἐϐαστοῦσαν, διαδεχόμενοι τὴν πολυστέναχτη τιμή, τὸ φέρετρο, κ' ἐκρατοῦσαν ταῖς πτέρυγες τοῦ μαύρου νεκρικοῦ καλύμματος ἕξι σεϐάσμιοι γέροντες, ἕως τὸ κοιμητῆρι τῶν ὀρθοδόξων. Ἡ γενικὴ σιγὴ ἐνῷ τὸ ξόδι ἐδιάϐαινε τὰ πολυανθρωπότερα μέρη τῆς πόλις, καὶ ἡ σοϐαρὴ λύπη εἰς ὅλα τὰ πρόσωπα, ἔδειχναν ὅτι 'ς ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὅλος ὁ λαὸς συνέπνεεν εἰς ἕνα μόνον θεάρεστον αἴσθημα, καὶ ὅτι, ἐπιδεχτικὸς τοῦ πλέον ὑψηλοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ἐπροσκυνοῦσε τὸ μεγαλεῖον τοῦ νοὸς καὶ τῆς ἀρετῆς.

XVIII.

Ἰδού τὰ ὅσα δύναμαι νὰ μαρτυρήσω περὶ τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς, ἀπὸ τὴν προφορικὴν παράδοσι τοῦ ἰδίου, καὶ τῶν φίλων του, καὶ ἀπὸ τὴν θρησκευτικὴν ἔρευνα τῶν ἰδιογράφων του, ὅσα ηὗρε καὶ μοῦ ἐπαράδωσε ὁ ἀξιότιμος ἀδελφός του. Καὶ ὡς πρὸς τὰ προσωπικὰ συμϐάντα τῆς ζωῆς του, στοχάζομαι ὅτι πολλὰ ὀλίγον ἤθελε ἐξάγεται ἀπὸ τὰ συγγράμματά του, καὶ ἂν τὰ εἴχαμε ὅλα καὶ ἀκέραια· διότι τὸ ἔργον του εἰς τὴν Τέχνη, καθὼς καὶ εἰς τὸν ὑψηλὸν προφορικὸν λόγον του, ἦταν μία αὐθόρμητη ἀδιάκοπη προσπάθεια νὰ σϐύνῃ τὴν προσωπικότητά του μέσα εἰς τὴν ἀπόλυτη ἀλήθεια, ἐνεργῶντας τοῦ Ἡρακλείτου τὸ ἀξίωμα· «Τοῦ λόγου δὲ ἐόντος ξυνοῦ, ζώουσιν οἱ »πολλοὶ ὡς ἰδίαν ἔχοντες φρόνησιν· ἡ δ' ἔστιν οὐκ ἄλλο τι »ἀλλ' ἐξήγησις τοῦ τρόπου τῆς τοῦ παντὸς διοικήσεως· διὸ »καθ' ὅ,τι ἂν αὐτοῦ τῆς μνήμης κοινωνή»σωμεν, ἀληθεύομεν· ἃ δὲ ἂν ἰδιάσωμεν,